

TER NAGEDACHTENIS VAN
D^R. D. LUBACH.

Bij het herdenken van het halve eeuwfeest van het *Album*, kon als zeldzaam feit vermeld worden, dat nog altijd één der drie oprichters deel uitmaakte van de redactie.

Thans, slechts weinige maanden later, ga ik mij van de droeve taak kwijten zijn heengaan te herdenken uit het land der levenden.

Dr. DOEDE LUBACH overleed te Kampen, den 11^{den} October j.l., in den hoogen ouderdom van bijna 87 jaren.

Een lang, werkzaam leven ligt achter hem. Als practiseerend geneesheer te Haarlem en daarna als inspecteur van het geneeskundig staatstoezicht voor Overijsel en Drente te Kampen, is hij niet alleen onverpoosd werkzaam geweest voor zijne lijdende medeburgers, maar heeft hij bovendien veel gedaan voor de niet bepaald zieken, ter verbetering van den algemeenen gezondheidstoestand. O. a. was hij een dergenen, die ten onzent het groot belang van de gymnastiek in het licht hebben gesteld en de algemeene beoefening daarvan krachtig bevorderd.

Wat zijn wetenschappelijk werk betreft, had hij bij voorkeur de anthropologie in haren geheelen omvang ter studie gekozen, waarvan o. a. blijk geeft zijn in 1863 te Haarlem bij A. C. KRUSEMAN verschenen werk over *De Bewoners van Nederland, grondtrekken eener vaderlandsche ethnologie*.

Van het *Album der Natuur* was hij niet alleen oprichter en, ruim 50 jaar, redacteur, maar ook bijna even lang, vlijtig medewerker. Van zijn eerste bijdrage af: »Een geologisch raadsel, de fossiele

mensch van SCHEUCHZER", 1852, tot aan zijn laatste opstel in 1894, waarin hij zijn ouden vriend en medewerker W. M. LOGEMAN herdacht, heeft hij het *Album* met een lange reeks van goed geschrevene, degelijke stukken verrijkt. Oppervlakkig beschouwd, behandelt hij allerlei onderwerpen, tot het gebied behoorend van onderscheidene vakken en wetenschappen: geologie, dier- en plantkunde, anatomie, physiologie, anthropologie, geneeskunde, hygiëne, alchemie, magie, mesmerisme, aardrijkskunde en zelfs een enkele maal geschiedenis; doch als men nauwkeuriger toeziet, bespeurt men dat zij alle den mensch tot middelpunt hebben en de strekking om dezen lichamelijk en geestelijk, zoowel op zichzelf beschouwd als in verband met de geheele schepping, beter te doen kennen.

Veel, zeer veel is er in die stukken van blijvende waarde en door den eenvoudigen, helderen stijl en de vaak smaakvolle inkleeding laat zich bijna alles nog heden met genoegen lezen.

Na 1894 treft men geen grootere stukken van zijne hand meer in het *Album* aan; toch ging hij, in weerwil van zijn door ouderdom verzwakt lichaam, nog tot het laatst van 1899 voort met het *Bijblad* te verrijken met belangrijke aanteekeningen over zijn geliefkoosde studievakken.

Het vele, dat hij, eerst met zijne medestichters en daarna nog als laatst overgeblevene van het drietal, voor ons tijdschrift verricht heeft, zal bij redactie en uitgever, als ongetwijfeld ook bij vele onzer lezers in dankbare herinnering blijven.

den Haag, 21 Oct. 1902.

R. S. T. J. M.